

FENT CAMÍ per la Segarra rural

31 de març
de 2013
Núm. 784

A Ell no podran pas matar-lo altre cop.

El calendari ens notifica l'arribada de la primavera i l'evangeli ens fa saber que damunt la muntanya mateixa de la mort hi ha esclatat la vida: Jesús ha ressuscitat, i la seva resurrecció es penyora de la nostra.

Jesús ha ressuscitat i ja ningú no podrà matar-lo un altre cop.

Prou que nombrosos saduceus actuals intentaran convertir el seu evangeli – que és l'espasa defensora dels pobres- en escut protector dels privilegis dels rics però a ell no aconseguiran pas matar-lo altre cop.

Prou que mots fariseus actuals s'esforçaran a transformar els seus ensenyaments en mordaces de fanatismes i a entenallar els pensaments dels homes, però a ell no aconseguiran pas matar-lo un altre cop.

Prou que molts faran servir la seva creu com a ensenya de guerres i en el seu nom encendran fogueres de martiri i s'humiliarà als pobres i s'esclavitzaran els pobles, però a ell no aconseguiran pas matar-lo altre cop.

Jesús ha ressuscitat i viurà per sempre més: viurà en la música de l'aigua, en el vellut sangonent de les roses, en les rialles cristal·lines dels infants, en les tendres carícies dels amants, en les agosarades singladures dels navegants, en el silenci fervorós de les monges, en la perlada suor dels obrers, en la dolça mirada de les mares, en el pas indefallent del pelegrí, en la pau dels pobles, en la rebel·lió dels oprimits i en l'amor que té per cognoms la llibertat, la justícia i la fraternitat.

Jesús ha ressuscitat i viu en nosaltres per fer-nos viure ara i aquí. **Que sigui per molts anys!**

En memòria de Mn. Martí Amagat que va estrenar la resurrecció el 21 de maig de 2011

VIDA DE LES NOSTRES PARRÒQUIES

Horaris:

Diumenge, 7 d'abril.

CASTELLNOU D'OLUGES: 12 migdia.

FONOLLERES: 3/4 d'11 matí.

GRANYENA: 12 matí.

PALLEROLS: 2/4 de 10 matí.

SANT ANTOLÍ: 3/4 d'una migdia.

ST. GUIM FREIXENET: 2/4 de 12 migdia (**Missa Comunitària**).

TALAVERA: 2/4 de 12 migdia.

VILAGRASSETA: 10 matí.

Martirologi contemporani.

La paraula màrtir al·ludeix la persona capaç de posar en risc vida i integritat física en defensa dels seus ideals; aquell home o dona que, amb valentia, és capaç d'assumir la repressió i la violència de qui exerceix el poder de punir-lo, conscient que serà agredida per manifestar unes conviccions o propugnar una causa que són contràries als qui ostenten l'autoritat. El vocable deriva del grec “*martyr*” (testimoni) arrel que referma la idea de la manifestació conscient i la defensa fins al darrer extrem d'una convicció íntima, ferrenya i valenta.

La història de les religions estan plenes de màrtirs, persones que s'han lliurat, de grat o per força, als correctius, a les tortures i a la mateixa mort per la perseverança en la seva Fe. El baptisme de sang és recordat pels fidels i és venerat com a exemple de persistència en les creences. Cristians, jueus i musulmans reten contínuament homenatge als seus màrtirs de totes les èpoques i en mostren amb orgull i veneració relíquies i imatges com a testimonis d'una causa per la qual ben val lliurar la vida.

No obstant, els martirologis no són –ni molt menys- patrimoni de les confessions religioses. De fet, els temps actuals, on la dictadura del pensament políticament correcte, la imposició d'un pretès monolitisme estructural i el corró d'unes lleis que perpetuen els privilegis d'alguns i l'opressió d'altres o reprimeixen la lliure expressió i el progrés social i ideològic, obliguen cada cop més a la ciutadania a haver d'escollir entre la submissió o la rebel·lia, entre la docilitat o la desobediència. Aquell qui tria la segona opció és el pioner que fa avançar la societat, tot i que té tots els números per veure's sotmès a un càstig que, potser no li causarà la mort, però ben segur que li serà humiliant i dolorós.

Dins la nostra societat civilitzada actual, on l'Estat té el monopoli de la violència i la coerció, els màrtirs ja no són introduïts dins un barril carregat de trossets de vidre i llençats costa avall, ni són escorxats lentament, ni tan sols decapitats, si no que el sabre castigador que els colpeja arriba revestit perversament de legalitat, subordinació i obediència deguda.

No cal anar gaire lluny, com suposaria recordar a Rosa Parks negant-se a cedir el seu seient a un blanc dins un autobús d'Alabama ni a José Bové desmuntant peça a peça el McDonald's de Millau, per relacionar casos on, a través de l'actitud pacífica, però pertinaç, s'ha aconseguit irritar el poder i fer-lo saltar del seu setial... No fa pas tant que eren empresonats un seguit d'homes per gosar negar-se a agafar el fusell i embotir-se dins un uniforme perquè la seva consciència els impedia obeir a l'allistament del servei militar. Amb el sacrifici d'aquells primers valents que, en defensa de la no-violència i l'antimilitarisme van objectar a acudir a les milícies, des de fa pocs anys (molts menys dels que sembla) la joventut no ha de regalar un any de la seva vida a l'exèrcit.

Avui veiem com l'activista contra el deute extern i l'oligopoli financer dels bancs, Enric Duran (en *Robin Bank* a qui dedicà una balada el músic de la Figuerosa, Xavier Mayora), ha passat una temporada a la presó i la fiscalia encara li demana una reclusió de vuit anys perquè, emprant les pròpies argücies del sistema, va retirar mig milió d'euros dels bancs per repartir-los entre col·lectius altermundistes. També constatem com cauen multes i amenaces d'embargament sobre tots aquells que han participat a les campanyes de desobediència contra els peatges, seguint la consigna de #novullpagar, o s'anuncien les mateixes mesures contra els que desvien el 4'7% dels seus impostos cap a entitats pacifistes, enlloc d'engruixir els pressupostos militaristes de l'Estat espanyol. Fins i tot, ara es criminalitza a la portaveu de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca, Ada Colau, relacionant-la -en un salt mortal amb tirabuixó cínic- amb la banda ETA, en resposta a la mobilització ciutadana que, en el difícil context polític i social actual, ha aconseguit que la centenària i abusiva regulació hipotecària espanyola sigui qüestionada i revisada.

Però no només trobem dins la ciutadania de base personalitats que passen a engruixir el martirologi contemporani. També els representants del poble, legítimitats per la democràcia del vot, es veuen amenaçats si gosen sortir-se del guió que se'ls ha traçat. Al nostre país, centenars d'alcaldes es veuen intimidats, amb l'amenaça de càstigs sobre la seva persona i el seu patrimoni privat (multes, embargaments, inhabilitacions) per despenjar una bandera que ja no identifica a la majoria dels veïns i veïnes del poble, per transferir els impostos de la població a l'autoritat fiscal del seu país (i no pas de l'Estat central) o per facilitar als seus veïns i veïnes el dret a manifestar-se per la llibertat i la sobirania de la seva Nació...

I no només això, també hem conegut aquesta mateixa setmana com un capellà, el Mn. Ribera, ha estat defenestrat de l'arxiprestat segarrenç del Bisbat de Solsona per manifestar opinions divergents amb la manera de pensar oficial de la Cúria i a la jerarquia eclesial. Gosar descriure l'acte -simultani al conclave romà-d'homenatge a un altre capellà bandejat, Mn. Huguet, dient que "*hi ha més Església en aquest teatre que al Vaticà amb tots els cardenals reunits*" o sovintejar articles del Bisbe Casaldàliga o del col·lectiu *Eclesalia* al butlletí *Fent*

Camí, han provocat reiterades advertències fins la definitiva petició de dimissió. O, dins de l'entorn judicial, com el Fiscal general de Catalunya, Martín Rodríguez-Sol, s'ha vist forçat a deixar el càrrec per admetre obertament l'encaix democràtic de la projectada consulta per la sobirania de Catalunya...

I és que ningú ha dit que canviar les coses sigui senzill i molts són els que cauen en el camí de l'avenç cap a un món més just, democràtic, lliure i feliç. Tinguem al menys uns instants per a reconèixer aquells que, amb el seu gest generós i valent, han obert les escletxes perquè s'escolin la llum i els aires de la renovació.

Publicat per Giliet de Florejacs

El Papa no viurà al Palau apostòlic ... per ara.

El papa Francesc ha decidit quedar-se "fins a nova ordre" a la residència Santa Marta al Vaticà, on havia arribat per al Conclave abans de la seva elecció el 13 de març, ja que li agrada estar "al costat d'altres membres del clergat", en lloc de mudar-se al ampli apartament pontifici, va anunciar el pare Federico Lombardi.

L'apartament pontifici "està a punt" després de realitzar petites reparacions al marxar Benet XVI, però el nou papa "romandrà fins a nova ordre" a Santa Marta.

El Papa Francesc està usant el departament del segon pis del Palau Apostòlic Vaticà per les audiències i pronunciarà l'Angelus des de la finestra habitual.

La Casa Santa Marta, que va ser preparada per allotjar als 115 cardenals electors, té almenys 120 habitacions, una de les quals és la 201, reservada per al Pontífex però que no havia estat ocupada fins ara pel Papa Francesc.

D'altra banda, la ciutat de Roma, de la qual el Papa Francesc és també bisbe, va fer imprimir un milió de bitllets d'autobús i de metro amb l'efígie del pontífex argentí. La silueta del nou papa, saludant a la multitud des de la "loggia" de benediccions de la basílica de Sant Pere, just després de la seva elecció el 13 de març, està representada en aquests "bitllets temporals" -vàlids per un període limitat de temps per a tots els autobusos i metros de Roma-, dels quals un milió es posaran a la venda el dimecres.

Edita: Grup de parròquies de l'Arxiprestat de la Segarra. Bisbat de Solsona

E-mail = redaccio@galeon.com web= www.efulls.com/